

РЕШЕНИЕ

№ 5548

гр. София, 17.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 17.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **3327** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.107, ал.2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП).
Образувано е след като с определение № 883/25.01.2024 г. по адм. дело № 369/2024 г. на Върховния административен съд е отменено решение № 5399/14.08.2023 г. по настоящото дело в частта, с която е оставена без разглеждане жалбата на ORKUN International Transport Kft. със седалище и адрес на управление в [населено място], У., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-1036/17.03.2023 г. (ЗПАМ) на началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ (ОО „АА“) – В. към Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“) – В. в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ (ИААА), като делото е върнато за продължаване на съдопроизводствените действия по отношение на тази жалба. С оспорената заповед на основание чл.107 във вр. с чл.106а, ал.1, т.3, б.„в“ и б.„г“ от ЗАвтП са наложени принудителни административни мерки – временно спиране от движение на влекач „R.“, рег. № PFC759 и прикачено към него полуремарке TIRSAN, с рег. № 34ET1995, както и сваляне на предната регистрационна табела на влекача – до заплащане на наложените с наказателни постановления глоби за извършени нарушения и осигуряване на водач, който е гражданин на държава – членка на ЕС или отговаря на изискванията на чл.7а, ал.4 от ЗАвтП.

С отменителното определение Върховният административен съд е посочил като неправилен извода на настоящия състав на АССГ за липса на правен интерес за

дружеството, доколкото за същото, в качеството му на собственик на превозното средство – обект на приложената ПАМ, с оспорения акт се засягали правата и законните му интереси да упражнява безпрепятствено чрез това превозно средство част от стопанската дейност, за която е регистрирано.

С жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Същата била издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и при липса на материална компетентност на постановилия я орган. След връщане на делото поддържа, че заповедта не съдържа минимума от задължителни реквизити. По делото не били събрани доказателства, че е извършено нарушението, което да е наложило прилагането на ПАМ. Иска се отмяна на заповедта. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът - началникът на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – В. към Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – В. в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ в открито съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Engin Solmaz, гражданин на Република Турция се представлява от адв. А., която изразява становище за основателност на жалбата. Моли съда да отмени оспорената ЗПАМ.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира, че жалбата на ORKUN International Transport Kft. със седалище и адрес на управление в [населено място], У. – предмет на разглеждане в настоящото производство - е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения срок. Наличието на правен интерес от оспорване на процесната заповед се обосновава с определение № 883/25.01.2024 г. по адм. дело № 369/2024 г. на Върховния административен съд, с което настоящият съдебен състав на основание чл.224 от АПК е задължен да се съобрази.

Разгледана по същество, жалбата на ORKUN International Transport Kft. срещу Заповед за прилагане на ПАМ № РД-14-1036/17.03.2023 г. е неоснователна.

От данните по делото се установява, че на 16.03.2023 г. при извършване на проверка за спазване на разпоредбите Закона за автомобилните превози, Закона за движение по пътищата и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове, инспектори в Отдел „Контрол“ при РД „АА“ - В. са установили, че Engin Solmaz от Република Турция, извършва обществен превоз на товари с товарен автомобил марка „R.“ с рег.№ PFC759 и полуремарке рег.№ 34ET1995, без да има сертификат на водач по чл.57, ал.5 от Наредба № 11 за международен автомобилен превоз на пътници и товари (Наредба № 11), а именно сертификат като гражданин на страна, която не е член на ЕС, въз основа на който да може да извършва международен превоз на товари. На нарушителя е съставен АУАН и съответно издадено наказателно постановление по реда на ЗАНН. Отделно за установеното нарушение е издадена оспорената в настоящото производство ЗПАМ № РД-14-1036/17.03.2023 г., с която на основание чл.107, ал.1 и във вр. с чл.106а, ал.1, т.1, и ал.1, т.1, т.3, т.4 и т.5 от ЗАвтП е наложена принудителна административна мярка: 1. По чл.106а, ал.1, т. 3, б.,„в“ от ЗАвтП - временно спиране от движение на МПС, с което се извършва международен превоз на товари, когато превозното средство се управлява от водач, гражданин на държава,

която не е членка на Европейския съюз, който не отговаря на изискванията на чл.7а, ал.4 до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършено нарушение и осигуряване на водач, който е гражданин на държава–членка на Европейския съюз, или отговаря на изискванията на чл.7, ал.4. Указано е, че превозното средство се спира до представяне на изискуемия сертификат; 2. По чл.106а, ал.1, т.3, б.,„г“ от ЗАвтП – сваляне на предната табела с регистрационен номер № PFC759 с Наказателни постановления № 25-000423 и 25-0000424 от 17.03.2023г. му е наложена глоба в общ размер на 2500 лв. и отнемането ѝ заедно с документа, удостоверяващ регистрацията на превозното средство и документите, свързани с извършения превоз до заплащането на наложената глоба.

При тези данни настоящият съдебен състав, след като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК по реда на чл.168, ал.1 от АПК, намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – В.. Съгласно разпоредбата на чл.107, ал.1 от ЗАвтП, принудителните административни мерки по чл.106 и чл.106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или от упълномощени от него лица. От представената по делото заповед № РД-01-553/23.11.2021 г. е видно, че на основание чл.107, ал.1 от ЗАвтП и чл.7, т.5 от Устройствения правилник на ИААА, изпълнителният директор на ИААА е упълномощил посочени в заповедта длъжностни лица, които да прилагат принудителните административни мерки по чл.106 и чл.106а от ЗАвтП като в т.7 на цитираната заповед са посочени и началниците на областни отдели „Автомобилна администрация“ в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“. По делото не е спорно, че подписалото като издател на обжалвания административен акт лице – И. И., е заемал и изпълнявал длъжността началник на Областен отдел „Автомобилна администрация“ - В.. Предвид това, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от материално и териториално компетентен административен орган в условията на допустима от закона делегация, при упражняване в рамките на надлежно делегираните му със Заповед № РД-01-553/23.11.2021 г. на изпълнителния директор на ИААА правомощия.

Обжалваният акт е издаден при спазване на нормативно установените изисквания за форма и съдържание. Посочено е правното основание за налагане на принудителната административна мярка - чл.106а, ал.1, т.3, б.,„в“ и б.,„г“. Изложени са и фактическите обстоятелства, поради които е наложена мярката. Неоснователно в жалбата се твърди, че посочването на повече от едно правни основания на заповедта обърква адресата ѝ при организиране на защитата му срещу нея. Това не е така, тъй като в диспозитивната част на ЗПАМ са посочени конкретните нарушени разпоредби на ЗАвтП, като детайлно е описано какво е съдържанието на мярката и причината, по която тя се налага.

Неоснователно жалбоподателят твърди, че в оспорената ЗПАМ не е означен адресат, което се счита за съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Видно от съдържанието на оспорения акт, при извършената от компетентните контролните органи проверка за спазване разпоредбите на ЗАвтП, ЗДвП и подзаконовите нормативни актове по прилагането им,

са установили, че Engin Solmaz, гражданин на Република Турция, извършва обществен превоз на товари с товарен автомобил без да има сертификат на водач по чл.57, ал.5 от Наредба № 11. Със съставянето на АУАН е установено, че нарушението е извършено от нарушителя Engin Solmaz, като съответно по отношение на него е приложена и оспорената ПАМ. Както е отбелязано в определение № 883/25.01.2024 г. по адм. дело № 369/2024 г. на Върховния административен съд връчването на оспорената заповед на водача на превозното средство не обосновава извод, че само той е неин адресат. След това се посочва, че в процесната ЗПАМ не е посочен конкретен адресат, което обаче не изключвало възможността всеки гражданин или организация да го обжалва при доказване на наличие на правен интерес.

При издаване на акта не се установяват и допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му. Неоснователни са доводите в жалбата, свързани с нарушение на административнопроизводствените правила, а именно искането до съда да разгледа дали административният орган по надлежен начин е констатирал извършените нарушения, съответно дали е спазил разпоредбите на ЗАНН и НПК в тази връзка, включително с неназначаването на преводач. Производството по издаване на ПАМ по чл.106а, ал.1, т.3, б.,„в" и „г" от ЗАвтП се развива по правилата на АПК, докато производството по налагане на административно наказание - по реда на ЗАНН. В първата хипотеза се издава индивидуален административен акт и се цели бързина на производството, за да се спре дейността по превоз на пътници или товари в нарушение на законовите изисквания. Във втория случай се упражнява санкционно правомощие на държавата и се развива самостоятелно административнонаказателно производство. С оглед преустановителния характер на мярката и принципа на бързина, който е водещ в производството по прилагане на мерки от вида на процесната, специалният закон не изисква осигуряване на преводач в административното производство. За разлика от административното производство, националният законодател е предвидил изрично назначаването на преводач в съдебното производство по обжалване на административни актове – чл.14 от АПК. Предвид обаче липсата на изразено желание от Engin Solmaz да участва лично в съдебното производство и невявяването му в проведеното открито съдебно заседание, то не е било налице основание за назначаването на преводач и в съдебното производство.

Неоснователно е и оплакването за неосигуряване на участие на дружеството-превозвач в проведеното административно производство. Разпоредбата на чл.26, ал.1 от АПК се намира в глава пета „Издаване на административни актове", раздел I „Индивидуални административни актове", а съгласно чл.22, т.1 от АПК производството по раздел I не се прилага за административни актове, които по силата на специален закон се издават и изпълняват незабавно или е предвидено специално производство с оглед на естеството им. Прилагането на принудителните административни мерки по чл.106а от ЗАвтП е специално производство, поради което разпоредбата на чл.26, ал.1 от АПК е неприложима. Изискването за нейното прилагане би лишило от смисъл принудителните мерки по чл.106а от ЗАвтП, тъй като тяхната основна цел е незабавно преустановяване на правонарушението.

При издаване на процесната заповед правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно нормата на чл.106а, ал.1, т.3, б.,„в" от ЗАвтП, за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка

временно спиране от движение на моторно превозно средство, с което се извършва международен превоз на товари, когато превозното средство се управлява от водач, гражданин на държава, която не е членка на Европейския съюз, който не отговаря на изискванията на чл.7а, ал.4 - до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или отговаря на изискванията на чл.7, ал.4, а съгласно нормата на чл.106а, ал.1, т.3, б.,г" от ЗАвтП, за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ временно спиране от движение на моторно превозно средство, с което се извършва превоз на пътници или товари, когато нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение.

В случая е безспорно установено, че водачът на товарния автомобил Engin Solmaz е турски гражданин, който няма постоянен адрес на територията на Република България и който не е притежавал необходимия сертификат за водач на МПС по чл.57, ал.5 от Наредба № 11/31.10.2002 г. Описаното в хипотезата на цитираните правни норми напълно съответства на установената фактическа обстановка и припокрива съдържащите се в ЗПАМ и напълно съответстващи си правни и фактически основания. Във връзка с това, недоказано остана твърдението за липса на извършено административно нарушение от водача на товарния автомобил. Предвид вида на извършеното нарушение, именно оспорващите ЗПАМ страни е следвало да докажат, че водачът на превозното средство притежава изискуемия сертификат. Такива доказателства не бяха представени. В такъв случай администрацията в условията на обвързана компетентност, съгласно изискването на чл.106а от ЗАвтП е била длъжна да приложи процесните ПАМ.

По изложените съображения съдът намира Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-1036/17.03.2023 г., издадена от началника на ОО „АА“ – В. към РД „АА“ – В. в ИААА за законосъобразна, издадена без допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и при правилно приложение на материалния закон, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, жалбоподателят ORKUN International Transport Kft. със седалище и адрес на управление в [населено място], У., следва да бъде осъден да заплати на ответника сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение, определени в размер на 100 лв., съгласно чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ORKUN International Transport Kft. със седалище и адрес на управление в [населено място], У., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-1036/17.03.2023 г. на Началника на Областен отдел „Автомобилна администрация“ – В. към Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – В. в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“.

ОСЪЖДА ORKUN International Transport Kft. със седалище и адрес на управление в

[населено място], У., да заплати на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ сумата от 100 (сто) лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

Съдия: